

праведныѣ. И като чу едного отъ сѣдящыѣ на трапезата че ублажава тогожь, който ще са удостои да ѣде хлѣбъ въ царството Божіе, каза притчата за оногъжь человекъ, който направи голѣма вечеря и съсь слугата си призовава мнозина, какъ сичкыѣ, сѣкый съ по една причина, не дойдохъ, и какъ като възне-годува домовладыката, напѣлни кѣщата си съ сыромасы, хромы и слѣпы. Като слѣдуваше вървежътъ си къмъ Іерусалимъ, поучава народыѣ които го послѣдовахъ, че достоенъ неговъ ученикъ е само онзи, който са отрече отъ сѣко сношеніе съ родниныѣ си и са рѣши да прѣтърпи за туй сѣко злостраданіе. А за подбужданье да испытва силыѣ си, прѣди да приема ученичеството, приказва притчата за человекътъ който прѣдприема да прави кула, като отъ първо прѣсмѣта силата си за разноскыѣ, и другата за разумныйа царь, който разсѣжда за силыѣ си прѣди да са по-вдигне къмъ прѣдстоящата война. И най послѣ, за да покаже, че който въсприема недостойно свѣтлото дѣло на посланіето, става достоенъ за наказаніе отъ Бога, и за прѣзрѣніе отъ человекыѣ, прѣдлага притчата за сольта. (Лѣк. ̄дї. 1.).

§. 46. *Иисусъ прѣдставя колко е благопріятно на Бога покаяніето, и колко богатството е причина за мѣченъето на безумныѣ.*

Защото книжницыѣ и Фарисейтъ ропсахъ, че той съ грѣшници и мытари са събира и ѣде заедно съ тѣхъ, прѣдлага притчата за человекътъ, който, като остави деветдесетыѣ и деветъ овцы, отиде да търси едната, загубената; и друга, за жената която имала десеть драхмы, и съсь свѣщъ търси една която загу-